

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยสมควรออกข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงออกข้อบังคับให้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการจัดการศึกษากับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘” และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายถึง บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“โครงการ” หมายถึง โครงการจัดการศึกษาในแต่ละหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“หลักสูตร” หมายถึง หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“ดุชนิพนธ์” หมายถึง วิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอก

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

“อาจารย์ประจำ” หมายถึง บุคคลที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรของบัณฑิตวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

“นักศึกษา” หมายถึง ผู้เข้ารับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาเรียบร้อยแล้ว

“นายทะเบียน” หมายถึง ผู้ที่มหาวิทยาลัยมอบหมายให้ทำหน้าที่จัดทำและเก็บรักษาทะเบียนนักศึกษา

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือ คำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

หมวด ๑

บัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๖ ให้จัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยขึ้นในมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๗ บัณฑิตวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ส่งเสริมวิชาการและ วิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หมวด ๒

คณะกรรมการและคณะกรรมการโครงการ

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วย อธิการบดีหรือ รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีที่อธิการบดี มอบหมายคนหนึ่ง เป็นรองประธาน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย และ ผู้อำนวยการโครงการตามข้อ ๑๑

ให้หัวหน้าสำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย เป็นเลขานุการ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางนโยบายและกำหนดแนวทางการดำเนินงานของบัณฑิตวิทยาลัยให้สอดคล้องกับ นโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พัฒนา ติดตามและตรวจสอบระบบประกันคุณภาพตลอดจนควบคุมมาตรฐานการศึกษา ของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

(๓) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม เทคโนโลยีสารสนเทศ และทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม

(๔) พิจารณหลักสูตรและการเปิดสอนของบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อเสนอต่อมหาวิทยาลัย

(๕) วางระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับการบริหารและดำเนินงานของบัณฑิตวิทยาลัยที่ มหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๖) พิจารณาเสนอเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ
ในบัณฑิตวิทยาลัยต่อมหาวิทยาลัย

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการโครงการและคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียนระดับบัณฑิตศึกษา

(๘) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของบัณฑิตวิทยาลัยหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วยประชุม
สภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ในแต่ละโครงการ ให้มีคณะกรรมการโครงการโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
ประกอบด้วย

(๑) ผู้อำนวยการโครงการ เป็นประธาน

(๒) อาจารย์ประจำ จำนวนไม่เกินหกคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้ผู้อำนวยการโครงการ เลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการโครงการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามคุณภาพ และมาตรฐานของมหาวิทยาลัย

(๒) ดำเนินการสรรหา และคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้าศึกษาในโครงการ

(๓) บริหารงานโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนด

(๔) ดำเนินการด้านอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๓

บททั่วไป

ข้อ ๑๓ ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรปริญญาโท

(ก) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือ
สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

(ข) มีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(ก) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโท หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือ
สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

(ข) มีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก

(ก) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ

(ข) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเกียรตินิยมจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ในกรณีที่คุณสมบัติ มิได้เป็นไปตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี ต้องถูกถอนสถานภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๔ วิธีการรับเข้าเป็นนักศึกษา

(๑) การรับสมัครนักศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๒) บัณฑิตวิทยาลัย หรือคณะกรรมการโครงการอาจรับนักศึกษาสมทบจากสถาบันการศึกษาอื่นที่เข้าศึกษารายวิชากับมหาวิทยาลัยได้ เพื่อนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่ตนสังกัด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) บัณฑิตวิทยาลัย หรือคณะกรรมการโครงการอาจรับบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่ นักศึกษา ลงทะเบียนศึกษารายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิตได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ให้นักศึกษาปฏิบัติดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักศึกษาจะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

(๒) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าเป็นนักศึกษาในหลักสูตรใด ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในหลักสูตรนั้น

ข้อ ๑๖ การแบ่งประเภทนักศึกษาให้แบ่งดังนี้

(๑) การจัดการศึกษา นักศึกษามัธยมศึกษาแบ่งเป็นสองประเภท

(ก) นักศึกษาเต็มเวลา เรียนในเวลาราชการ

(ข) นักศึกษาเต็มเวลา เรียนนอกเวลาราชการ

(๒) การรับเข้าศึกษา นักศึกษามัธยมศึกษาแบ่งเป็นสองประเภท

(ก) นักศึกษาสามัญ คือ ผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือก และขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเข้าศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง

(ข) นักศึกษาสมทบ คือ บุคคลที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาเป็นรายวิชา หรือทำการวิจัย โดยไม่รับประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตรจากมหาวิทยาลัย

การเปลี่ยนประเภทนักศึกษา ตาม (๑) หรือ (๒) ให้อยู่ในดุลยพินิจของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๗ ระบบการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จัดเป็นระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

และการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลา และจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงได้กับการศึกษาภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๑๘ การคิดหน่วยกิต

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่าสิบห้าชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับหนึ่งหน่วยกิต

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่าสามสิบชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับหนึ่งหน่วยกิต

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับหนึ่งหน่วยกิต

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับหนึ่งหน่วยกิต

(๕) การค้นคว้าอิสระหรือภาคินิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับหนึ่งหน่วยกิต

(๖) วิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับหนึ่งหน่วยกิต

หมวด ๔

หลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๑๙ โครงสร้างหลักสูตร

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่หน่วยกิต

(๒) ปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่าสามสิบหกหน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็นสองแผน คือ

แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่าสามสิบหกหน่วยกิต มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่าสิบสองหน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่าสิบสองหน่วยกิต

แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระ หรือภาคินิพนธ์ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิต และไม่เกินหกหน่วยกิต

(๓) ปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็นสองแบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการ และ นักวิชาชีพชั้นสูง คือ

แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำดุษฎีนิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่ับ หน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่าสี่สิบแปด หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบสอง หน่วยกิต

ทั้งนี้ ดุษฎีนิพนธ์แบบ ๑.๑ และ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำดุษฎีนิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่าสามสิบหก หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่าสิบสองหน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่าสี่สิบแปด หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่หน่วยกิต

ทั้งนี้ ดุษฎีนิพนธ์ตามแบบ ๒.๑ และ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

ข้อ ๒๐ การประเมินผลการศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

ข้อ ๒๑ การรับและเทียบโอนหน่วยกิต ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วยการเทียบโอนผลการเรียนระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

หมวด ๕

การลงทะเบียนและระยะเวลาศึกษา

ข้อ ๒๒ การลงทะเบียนเรียนและระยะเวลาศึกษา ให้ลงทะเบียนได้ไม่เกินสิบห้าหน่วยกิตในแต่ละ ภาคการศึกษาปกติและไม่เกินเก้าหน่วยกิตในภาคฤดูร้อน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ระยะเวลาศึกษา

(ก) ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน สามปีการศึกษา

(ข) ปริญญาโท ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกินห้าปีการศึกษา

(ค) ปริญญาเอก ผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีเกียรตินิยมแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกินแปดปีการศึกษา ส่วนผู้ที่สำเร็จปริญญาโทแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกินหกปีการศึกษา

(๒) กำหนดวัน และวิธีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) การลงทะเบียนเรียน รายวิชาจะสมบูรณ์เมื่อนักศึกษาได้ชำระเงินตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

(๔) นักศึกษาที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยสมบูรณ์ในภาคการศึกษาใดภายในสองสัปดาห์ นับจากวันเปิดภาคการศึกษา จะไม่มีสิทธิ์ลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย หรือสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

(๕) นักศึกษาต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการลงทะเบียนเรียนรายวิชา ถ้ารายวิชาในหลักสูตรมีข้อกำหนดว่าต้องเรียนรายวิชาอื่นก่อน นักศึกษาต้องเรียนและสอบได้รายวิชาที่กำหนดไว้ก่อนจึงจะมีสิทธิ์ลงทะเบียนรายวิชานั้นได้

หมวด ๖

การลาพักการเรียน

ข้อ ๒๓ การลาพักการเรียน

(๑) นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขออนุมัติลาพักการเรียนต่อบัณฑิตวิทยาลัย หรือสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน แล้วแต่กรณีได้ในกรณีต่อไปนี้

(ก) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือได้รับทุนอื่นใด ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน

(ข) เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานเกินกว่าร้อยละยี่สิบของเวลาเรียนทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นตามคำสั่งแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการ หรือสถานพยาบาลเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(ค) นักศึกษามีความจำเป็นส่วนตัว อาจยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้ถ้าได้ลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา

(๒) การลาพักการเรียน นักศึกษาต้องยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย หรือสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน แล้วแต่กรณี ภายในสัปดาห์ที่สามของภาคการศึกษาที่ลาพักการศึกษา

(๓) การลาพักการเรียนให้อนุมัติได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งภาคการศึกษา ถ้านักศึกษายังมีความจำเป็นต้องขอพักการเรียนต่อไปอีก ให้ยื่นคำร้องขอลาพักใหม่

(๔) ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน ให้นับระยะเวลาที่ลาพักรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย

(๕) ในระหว่างที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน นักศึกษาต้องชำระเงิน เพื่อรักษาสถานภาพ นักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด มิฉะนั้นจะถูกพักสถานภาพนักศึกษา

(๖) นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน จะกลับเข้าเรียนต้องแจ้งให้บัณฑิตวิทยาลัย หรือ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนทราบ แล้วแต่กรณีไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์ก่อนการลงทะเบียน

หมวด ๗

เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๒๔ นักศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

ข้อ ๒๕ การสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท จะต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) นักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตร แผน ก แบบ ก ๑

เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อย ดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงาน ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทาง วิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

(๒) นักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตร แผน ก แบบ ก ๒

ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการ สอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และผลงาน วิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงาน ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

(๓) นักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตร แผน ข

(ก) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนน หรือเทียบเท่า

(ข) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียน และ/หรือ ปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

ข้อ ๒๖ การสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาเอกจะต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) นักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตร แบบ ๑ ต้องปฏิบัติดังนี้

(ก) สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ มหาวิทยาลัยกำหนด

(ข) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำ
ดุษฎีนิพนธ์

(ค) เสนอดุษฎีนิพนธ์

(ง) สอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการสอบดุษฎีนิพนธ์ซึ่งจะต้อง
ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

(จ) ผลงานดุษฎีนิพนธ์ จะต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้
ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มี
กรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

(ฉ) เสนอขอจบการศึกษาต่อคณะกรรมการ

(๒) นักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตร แบบ ๒ ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนเหมือนแบบ ๑ และจะต้อง
ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จาก
ระบบ ๔ ระดับคะแนน หรือเทียบเท่า เป็นขั้นตอนแรก

หมวด ๘

วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์

ข้อ ๒๗ การทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท

(๑) นักศึกษาเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์พร้อมเค้าโครงต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
เห็นชอบแล้ว จึงจะสามารถดำเนินการได้ และให้อาจารย์ที่ปรึกษารายงานหัวข้อพร้อมเค้าโครงโดยย่อให้
ผู้อำนวยการโครงการทราบ เพื่อสรุปนำเสนอคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

(ก) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำมีคุณวุฒิปริญญาเอก
หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือ
สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ
ปริญญา

(ข) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิ
ภายนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำ
กว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัย
ที่มีส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๓) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
มหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า
หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่
สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

ข้อ ๒๘ การทำวิทยานิพนธ์ (Dissertation) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอก

(๑) นักศึกษาที่สามารถสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) จึงจะสามารถขอทำวิทยานิพนธ์ (ในบางโครงการที่มีการสอบวัดคุณสมบัติแยกเนื้อหาเป็นสองส่วน นักศึกษาที่สามารถสอบผ่านในส่วนแรกแล้ว สามารถขอทำวิทยานิพนธ์ก่อนการสอบส่วนที่สองได้)

(๒) การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) ผู้ที่เรียนตามหลักสูตรแบบ ๒ จะมีสิทธิสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เมื่อศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้รับระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนน หรือเทียบเท่า และจะต้องสอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(ข) การสอบวัดคุณสมบัติ ให้มีคณะกรรมการประเมินผลการสอบวัดคุณสมบัติ ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยนำเสนอให้อธิการบดีแต่งตั้ง และในแต่ละหลักสูตรอาจแบ่งเนื้อหาที่จะใช้สอบออกเป็นสองส่วนก็ได้ และให้สอบทีละส่วน หรือจะเป็นการสอบในเนื้อหาทั้งหมดครั้งเดียวก็ได้

(๓) นักศึกษาจะต้องเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ และเค้าโครงต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาเห็นชอบแล้ว จึงจะสามารถดำเนินการได้

เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาเห็นชอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาแล้วให้รายงานหัวข้อพร้อมเค้าโครงโดยย่อให้ผู้อำนวยการโครงการทราบ เพื่อสรุปนำเสนอคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๔) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

(ก) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำมีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(ข) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๕) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

ข้อ ๒๙ การประชุมทางวิชาการที่จะเสนอบทความวิทยานิพนธ์ต้องมีลักษณะดังนี้

(๑) เป็นการประชุมทางวิชาการ (Symposium หรือ Conference) ที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับการรับรองจัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลงานทางวิชาการ หรือนวัตกรรมใหม่ เรื่อง (Field) ของการจัดประชุมทางวิชาการนั้นจะต้องครอบคลุมหัวข้อ (Topic) ของวิทยานิพนธ์ ที่จะนำเสนอด้วย

(๒) เป็นการประชุมทางวิชาการที่มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ที่แน่นอน และประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนได้รับรู้โดยทั่วกัน

(๓) การประชุมที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัด ต้องมีบุคคลภายนอกเข้าร่วมฟังและมีรายงานการประชุม (Proceeding)

(๔) มีสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่นำเสนอผลงานทางวิชาการที่มีผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Review)

บทความวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการนำเสนอจะอยู่ในสิ่งตีพิมพ์หลัก หรือสิ่งตีพิมพ์เสริมก็ได้ (Supplement)

ผู้นำนเสนอบทความวิทยานิพนธ์ในการประชุมทางวิชาการ นอกเหนือจากสิ่งพิมพ์แล้วจะต้องนำเสนอผลงานในรูปแบบนิทรรศการ (Poster Presentation) หรือให้การบรรยายสรุป (Oral Presentation) ในการประชุมทางวิชาการนั้นด้วย

ข้อ ๓๐ การตีพิมพ์วิทยานิพนธ์และดุชฎินิพนธ์ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยให้การรับรอง โดยมีเกณฑ์ดังนี้

(ก) เป็นวารสารทางวิชาการที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่สม่ำเสมอ (Regular Printing)

(ข) มีแบบกำหนดชัดเจน (ตามที่วารสารกำหนด)

(ค) มีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review)

(๒) เนื้อหาของวิทยานิพนธ์และดุชฎินิพนธ์ จะต้องเรียบเรียงเป็นลักษณะบทความทางวิชาการมีบทสรุป และบรรณานุกรมอย่างย่อ ความยาวของเนื้อหารวมบทสรุป และบรรณานุกรมอย่างย่อ ไม่น้อยกว่าสิบหน้ากระดาษ A๔

(๓) บทความที่เป็นการเรียบเรียงมาจากวิทยานิพนธ์และดุชฎินิพนธ์ ชื่อผู้เรียบเรียงคนแรกจะเป็นชื่อของผู้ทำวิทยานิพนธ์และดุชฎินิพนธ์ ชื่อผู้เรียบเรียงคนที่สองจะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (Corresponding Author)

(๔) ในกรณีที่ผลงานวิทยานิพนธ์และดุชฎินิพนธ์ยังไม่ได้รับการตีพิมพ์ แต่มีจดหมายตอบรับจากผู้มีอำนาจลงนามของวารสารวิชาการ ยืนยันการตีพิมพ์ผลงานวิทยานิพนธ์นักศึกษาสามารถนำมาเป็นหลักฐานการขอจบการศึกษาได้ แต่การอนุมัติผลการสำเร็จการศึกษา สภามหาวิทยาลัยจะอนุมัติผลภายหลังจากวันที่วารสารทางวิชาการ ได้ถูกตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว

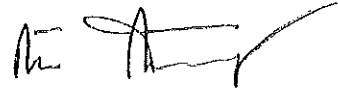
ข้อ ๓๑ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการตีพิมพ์ผลงาน การนำเสนอผลงานในการประชุมทางวิชาการ และค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองผลงาน นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๓๒ วิทยานิพนธ์และดุชฎินิพนธ์ ให้เขียนเป็นภาษาไทย ในกรณีที่มีความจำเป็นและมีเหตุผลสมควร อาจให้เขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ โดยความเห็นชอบของบัณฑิตวิทยาลัย หรือคณะกรรมการโครงการ

ข้อ ๓๓ ลิขสิทธิ์ของวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ เป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๔ หลักสูตรที่กำหนดให้มีการค้นคว้าอิสระ หรือภาคินิพนธ์ที่มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิต และไม่เกินหกหน่วยกิต การกำหนดขั้นตอนและแนวทางการศึกษาให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัย หรือคณะกรรมการโครงการกำหนด และประกาศให้นักศึกษาทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต